

7.nap

Így készült el a föld és az ég minden bennelevővel együtt. Isten a hetedik napon befejezte művét, amit alkotott. A hetedik napon megpihent munkája után, amit végzett. Isten megáldotta és megszentelte a hetedik napot, mert azon megpihent egész teremtő munkája után. Ez a története az ég és a föld teremtésének, ahogy az lefolyt.

Ter 2, 1-4

„Megszentelte”

Isten elkülönítette a hétköznapi használattól

Vajon milyen célra különítette el Isten a hetedik napot? Isten a hetedik napot arra szánta, hogy ezen a napon az emberek megemlékezzenek Istenről, miközben megpihennek. Arról az Istenről, aki kinyilatkoztatta magát teremtésében.

„Megpihen”

ünnepel, azaz: Isten ünnepelt a hetedik napon

Isten „megáldotta és megszentelte azt”. Ennek az áldásnak és szenteltségnek az átélésében lesz igazi ajándék a nyugalom napja.

Isten a hetedik napon saját nyugalomát meg akarja osztani az emberrel. Isten velünk akar ünnepelni. Velünk, gyermekeivel, akiket képére és hasonlatosságára teremtett. Vagy így is mondhatnám: megosztja velünk napját.

Ugye, te is együtt ünnepsz-e az Úrral?

Adj hálát a teremtés művéért, mindazért a jóért, szépért és igazért, amit Isten a teremtésben és az emberi nemben alkotott! Adj hálát, hogy elküldte Fiát nekünk és értünk!

Nem tragikus, hogy minden szociális intézkedés ellenére, s minden gépi segítség dacára a mai ember egyre fáradtabb és egyre hajszoltabb?

Nagyon jót tenne az egészségünknek, ha hetente egy napot pihenésre szánnánk - ha kényelmesen hátradőlünk a fotelben, és édes semmittevéssel töltönnék a napot! Az embernek hét nappól szüksége van egy szabadnapra.

Hol rontottuk el?

Engedtünk a kísértésnek.

Akkor az Úristen megalkotta az embert a föld porából és orrába lehelte az élet leheletét, így lett az ember élőlényé.

Ter 2, 7

Az Úristen vette az embert és Éden kertjébe helyezte, hogy művelje és őrizzze. Az Úristen parancsot adott az embernek: „A kert minden fájáról ehetsz. De a jó és rossz tudás fájáról ne egyél, mert amely napon eszel róla, meg kell halnod.”

Ter 2, 15-17

A jó és rossz tudásának fája ≠ A tudás fája

Sokszor „a tudás fája”-ként utalnak a „jó és rossz tudásának fája”-ra, tükrözve a felvilágosodás filozófusainak gondolatát, hogy a bibliai hit és a tudomány valamiképpen szembenállnak egymással, sőt, Isten el akar zárni a tudástól.

A nagy átverés

Erre a kígyó így beszélt az asszonyhoz: „Semmi esetre sem fogtok meghalni. Isten jól tudja, hogy amely napon abból esztek, szemetek felnyílik, olyanok lesztek, mint az istenek, akik ismerik a jót és a rosszat.”

Ter 3, 4-5

Az Isten mindenható, de csak a jót cselekszi meg.

Az Isten mindentudó, az ember nem látja át döntései és tettei minden következményét.

Az isteni előjogokat az ember bár birtokolja, de élni nem tud velük.

Az ember istenképi volt a bűnbeesés előtt is, nem a jó és a rossz tudása tette azzá.

Teremtsünk embert saját képmásunkra, magunkhoz hasonlóvá.

Ter 1, 26

Amikor ez első emberpár evett a fáról szakított gyümölcsből, valamilyen értelemben olyanává vált, mint Isten.

Mi a probléma?

Az ember a parancs megszegésével önmagát tette istenné. Azt hiszi, hogy Istenhez hasonlóan megtehet bármit, s ettől kezdve ő döntheti el, mi a jó és mi a rossz, hogy a gondolatok, tettek, jónak vagy rossznak számítanak.

Mi jelent a megtérés?

Azt, hogy teljesen megváltozik és átalakul a gondolkodásmódom. Másképp viszonyulok Istenhez, az emberhez és a környezetemhez. Ökológiai megtérésre is szükségünk van, hogy a ránk bízott világot tovább tudjuk adni utódainknak.

Isten az embert megtérésre hívja, és ezzel a helyzet rendezését kínálja.

Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy aki hisz benne, az el ne vesszen, hanem örökké éljen.

Jn 3, 16

Én vagyok az Alfa és az Omega, az első és az utolsó, a kezdet és vég.

Jel 22,13